

Byť modelárom je poslanie, žiadne obyčajné hobby alebo aké krásne je byť modelárom.

Koniec modelárskej sezóny vôbec neznamená koniec lietania. Trvalo mi niekoľko rokov než som to pochopila. Prestala som sa čudovať ale neprestala som ich pozorovať. Tu je zopár výsledkov môjho výskumu, ktorý som nazvala "*Modelárovo štyri ročné obdobia*".

Na jar sa nevedia dočkať, kým sa roztopí sneh a stačí prvé slniečko a cca 10°C (za oknom veľmi príjemných), prezvonia sa a behom pár minút vyrážajú z domova. Šťastní, s novým elánom a nádejou po dlhej zime, ktorú prevegetia v ľahkej depresii v dielni. Z prvých výletov sa niektorí jedinci sa vracajú domov frustrovaní, tentokrát z poznania, že v zime, trochu zleniveli a prišli o kondíciu, z čoho ich prvý minimálny peší výstup tvrdo usvedčil. Veľmi nechotne priznávajú, že to bolo predčasné nadšenie. Nová miazga a zeleň prvých lístkov na stromoch sa prejaví ich ohromnou gurážou a silou. Modelárova radosť je tak nákazlivá, že svieža energia, ktorú z prvých letov prinesie zaplaví celý dom a drahé polovičky si náhle uvedomia, že je čas navštíviť záhradky a chatky a začnú sa tešiť na víkendy. Takže sa začína "zelené obdobie na svahoch kontra zelené body"..... a takto to prejde do hlavnej sezóny.

Leto je plné síl, svetla, slnka, nikomu nechýba energia, len toho vetra keby bolo viac. Ale modelár je trpezlivý tvor a aký je šťastný keď záfuca. Dnes už aj ten najmenší vánok nazve vetrom. Celú sezónu sa snaží o výsledky, súperí, porovnáva sa, trénuje, raz sa mu darí, inokedy nemá dosť šťastia...je to mužský svet a také sú aj ich pravidlá. Až kým neskončí sezóna. A to je špeciálny čas pre modelárov. Už nemusia súperiť, už môžu ukázať aj jemnejšiu časť svojej osobnosti. Už môžu lietať a poletovať a súčasne vnímať aj krásu krajiny okolo seba. Dýchať typický jesenný vzduch, písať si s drozdom jeho pesničku, kým to jedného z nich neprestane baviť. Poletovať s pápmi vtákmi: jastrabom, myšiakom alebo možno aj orlom. Krásna pohoda a tichá radosť. To je modelárske Babie leto. [Foto k jeseni z Bošáče ->](#)

Lebo jeseň s jej nádhernými farbami nám všetkým pripomína, že sa máme radovať zo svetla, pokým ho ešte máme, ukázať svoje jedinečné farby a povahu a pripraviť sa na zimu. Súvrat a premet hneď z toho výkrut ...to nie sú len akrobatické prvky leteckého umenia. Sú to svištiace ornamenty, ktoré modely - tie prapodivné menšie, alebo majestátne obrie kvety maľujú veľké AHOOOJ a MAJ SA ! Cez éter sa pozdravia všetky svahy. Bošáca s Peckovou, Gugľom a Donovalmi, Kokoškou, Martinskými hofami aj Pečovský vrch a všetky, aj tie najmenšie svahy. Vzdialenosť nie je žiaden problém, pozdravy zaletia na Braunsberg, či na Mechelinky. Na Ranej ich kamaráti z Čiech zachytia a pošlú ďalej na západ, do Nemecka na Rujanu, do francúzskeho – Loracu či španielskej La Muely, aj k moru do Dánska , teda všade. Jedinečné akrobatické umenie je zo zeme veľmi pôsobivé ale čo niekto možno netuší, iba modelári vedia, že ich pozorujú ešte ďalšie oči z druhej strany oblohy. Hneď na jej okraji, maskovaní prenádhernou belasou farbou ich exhibíciu vidia zástupy anjelov, ktorých krása farieb a pohybu lietadielok vždy priláka na toto veľkolepé predstavenie. Je o nich známe, že sú to vznešené a štedré bytosti, každé lietadlíčko pohladia nebeskou energiou, a takto nám ju pošlú sem na Zem. A tak zrazu kráčame po tom neviditeľnom čarovnom koberci. Možno, že práve na tento príbeh si bude spomínať tráva v zime pod snehom.

Ale čo s tým škodoradostným vetrom ? Každú sezónu rovnaký problém. Nedá si povedať, nikto nevie ako s ním uzavrieť slušnú dohodu. Vietor si robí čo chce. Raz fúka slabo, inokedy prisilno, mení smer aj intenzitu a počas súťaže si kludne skončí uprostred kola..Je neúplatný a škodoradostný. Zatiaľ je to najväčší rébus a možno aj nočná mora modelára.

Modelár, nemodelár, všetci sme piloti.

My nemodelári pilotujeme len vlastné životy a to nie je nič malé. Vietor je problém, číslo 1, nás všetkých.

Je to jeden zo živlov, ktorý máme v sebe všetci. Vietor sú ľudské myšlienky. Tiež si s nami urobia čo chcú, ak im dáme príležitosť a podceníme ich silu. Raz sú slabšie, miernejšie, jemné a krásne, potom hneď silné a hnevliivé, môžu nás unaviť až do vyčerpania ak ich necháme točiť sa v našej mysli dokola.

Hlavne tie negatívne majú veľmi veľkú zničujúcu silu. Šťastím je, že ich môžeme zmeniť. Prepnúť z jednej na inú, lepšiu a ľahšiu pre dušu. Lebo myšlienka je začiatok, po nej prichádza pocit, tá emócia ktorá nás často prevalcuje. Vietor našich myšlienok je rovnako ťažko zvládnuteľný ako ten živel v prírode ale nič nie je nemožné. Skúsme sa učiť zastaviť kolotoč svojej mysle, uvedomujme si občas aké sú naše myšlienky, ktoré prevládajú. Toto je cesta k pokoju, sú to prvé a najdôležitejšie kroky. S tým živlom v prírode asi nič nezmôžeme, so sebou sa popasovať oplatí.

O krátky čas sa stiahneme bližšie ku krbom, príroda si žiada odpočinok, tak ju smelo kopírujme.

Aby sme znova mohli rásť a kvitnúť keď je na to vhodná doba a v období klúdu sa ticho ponorme do seba. Doprajme si čas na regeneráciu.

K.Ruislová

PS. Doleteli ku vám naše pozdravy z Bošáče ? Lebo my sme tie vaše zachytili celkom zreteľne. Ahoooooj a Maj sa !

Možno, že viacerých by potešili fotky z vášho obľúbeného poletovania :))